

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Prisacari Ion în numele inculpatului și de către inculpatul Roznovan Titu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Roznovan Titu Xxxxx, născut la xxxxx, originar din Xxxxx și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 21.04.2016 - 12.06.2018;

2. Instanța de apel : 18.07.2018 - 13.03.2019;

3. Instanța de recurs ordinar : 28.06.2019 - 07.08.2019.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 12 iunie 2018, Roznovan Titu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. f) Cod penal, iar în baza acestei legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă integral acțiunea civilă înaintată de Bologan Andrei, fiind dispusă încasarea în beneficiul acestuia de la inculpatul Roznovan Titu a sumei de 3408 lei cu titlu de prejudiciul material cauzat prin infracțiune.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului Roznovan Titu în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Roznovan Titu, acționând cu scop de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, la data de 25.02.2016, aproximativ la ora 16:30, aflându-se în apropierea blocului locativ nr.1 de pe strada Alecu Russo, municipiul Bălți, s-a apropiat de Bologan Andrei, care la acel moment stătea pe bancă, 1-a atacat, aplicându-i acestuia câteva lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.144 din 03.03.2016, leziuni corporale sub formă de fractură închisă a maleolei laterale și pilonului posterior glezna dreaptă cu deplasare minimală, echimoză la ochiul stâng, ce se califică ca vătămare medie a integrității corporale și, profitând de

incapacitatea celui din urmă de a se apăra, a sustras din buzunarul extern al scurtei în care era îmbrăcat ultimul telefonul mobil de model „HTC Desire 200”, de culoare neagră, IMEI 356233051419890, costul căruia constituie 3358 lei, în care se afla cartela sim „Orange” cu numărul xxxxx, costul căreia constituie 50 lei, cât și bicicleta sportivă de culoare neagră, cu denumirea „Fulger”, fabricată în R. Moldova, prețul căreia constituie 4500 lei, care era parcată în imediata apropiere de Bologan Andrei, iar în total bunuri în sumă de 7908 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o pagubă materială considerabilă.

Prima instanță a încadrat acțiunile lui Roznovan Titu în baza art.188 alin.(2) lit. f) Cod penal, cu indicii de calificare: *tâlhăria, adică atacul săvârșit în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Nefiind de acord cu sentința au contestat-o cu apel :

- *inculpatul* Roznovan Titu, prin care a solicitat casarea sentinței cu dispunerea achitării sale, deoarece n-a comis fapta ce i se impută;

- *avocatul* Ion Prisacari în numele inculpatului Roznovan Titu, prin care a solicitat casarea hotărârii judecătorești contestate, cu pronunțarea pe cauza dată a unei noi hotărâri, prin care acțiunile acestuia să fie reîncadrate în baza art.186 alin.(2) Cod penal.

În susținerea cerințelor invocate, apărătorul a menționat, că judecând cauza, prima instanță a dat o apreciere greșită probelor examinate, or n-a ținut cont de faptul că Roznovan Titu a relatat, că careva lovituri părții vătămate nu i-a aplicat, nefiind necesitate, deoarece partea vătămată dormea pe bancheta din fața scării a imobilului, fiind în stare de ebrietate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 martie 2019, apelurile declarate de inculpatul Roznovan Titu și avocatul Prisacari Ion în numele inculpatului, au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel în urma verificării probatoriului, a conchis că probele puse la baza sentinței de condamnare corespund cerințelor legale, prin prisma acestora instanța de fond a apreciat obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei. Colegiul penal a considerat, că probele administrate în cadrul prezentei cauze penale formează un ansamblu probator, prin care se dovedește pe deplin vinovăția inculpatului Roznovan Titu în fapta adusă lui în învinuire. Instanța de apel a considerat, că cercetând sub toate aspectele probele administrate, efectuând o analiză amplă a acestora, instanța de judecată a dat o apreciere juridică justă acțiunilor inculpatului Roznovan Titu, corect încadrându-le în baza art.188 alin.(2) lit.f) Cod penal.

În opinia Colegiului penal, faptele incriminate inculpatului Roznovan Titu și-au găsit confirmare prin prisma probelor administrate și cercetate în instanța de fond, verificate în instanța de apel, probe care coroborează între ele, necreând dubii referitor la faptul, că circumstanțele descrise în rechizitoriu și reținute de către instanța de fond în sarcina inculpatului au avut loc, iar argumentele apărării invocate în susținerea nevinovăției inculpatului pe marginea învinuirii aduse, poartă un caracter declarativ și sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea penală a lui Roznovan Titu pentru fapta comisă.

Colegiul penal a conchis, că poziția apărării precum că, inculpatul nu i-ar fi aplicat lovituri părții vătămate și nu ar fi comis fapta ce i se impută, nu are un careva suport și contravine probelor cercetate în cadrul procesului.

Instanța de apel a reținut, că cumulul de probe administrate, atât cele verbale, cât și cele scrise, combat pe deplin versiunea apărării precum că, inculpatul nu i-ar fi aplicat lovituri părții vătămate, iar fapta ce i se impută inculpatului, acesta nu ar fi comis-o, versiunea dată fiind catalogată ca o încercare de eschivare de la răspunderea penală, având doar un caracter declarativ, or, martorii oculari: Tembela Elizaveta, Vnucova Maria și Chimerciuc Anastasia, indică cu certitudine asupra lui Roznovan Titu, ca asupra persoanei, care i-a aplicat părții vătămate mai multe lovituri cu pumnii și picioarele, în rezultat cauzându-i leziuni corporale medii și deposedându-l de bunuri, iar Cula Ghenadie, de la care a fost ridicată bicicleta sportivă, indică că a procurat-o de la Roznovan Titu, descriind și în ce era îmbrăcat la acel moment inculpatul, descriere ce coincide cu descrierea efectuată de martorul ocular, Chimerciuc Anastasia, probatoriul administrat confirmând în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția inculpatului.

Colegiul a considerat, că probele prezentate de acuzare, cercetate și verificate în ședințele instanței de fond, cât și a celei de apel, sunt pertinente, concludente, utile și veridice, adică dispun de calitățile necesare pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

În opinia instanței de apel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului Roznovan Titu în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele relatate în cererea de apel înaintată de apărare ce privesc nevinovăția ultimului, Colegiul penal a reținut, că temeiurile invocate de apărare nu și-au găsit confirmare în cauza dată, or, starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, iar acțiunile inculpatului au fost just încadrate conform art. 188 alin.(2) lit.f) Cod penal.

Deci, prin prisma probelor cercetate, Colegiul penal a considerat integral combătută poziția apărării, fiind demonstrată cu certitudine vinovăția lui Roznovan Titu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. f) Cod penal.

Cât privește pedeapsa penală aplicată inculpatului prin sentință, în coraport cu solicitarea apărării din cererea de apel privitor la aplicarea unei pedepse non privative de libertate, Colegiul penal a menționat, că potrivit art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Prin urmare, Colegiul a menționat că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în

limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestuia.

Colegiul penal, a considerat că pedeapsa de 9 ani închisoare cu executare reală, este în coraport cu gravitatea faptei comise și personalitatea inculpatului, cu pericolul social al faptei și atitudinea procesuală pe care a avut-o acesta pe parcursul judecării cauzei.

Astfel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei care a fost aplicat inculpatului Roznovan Titu, instanța de fond a ținut cont de gravitatea crimei comise, de motivul infracțiunii și anume scopul cupidant, precum și de faptul, că inculpatul anterior a fost condamnat prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28.11.2007 în baza art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, de persoana inculpatului, care n-a recunoscut vina și nu s-a căit în cele comise, încercând de a-și ușura pedeapsa penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a statuat că, reeducarea inculpatului este posibilă numai în condiția izolării de societate și totodată reieșind și din gravitatea leziunilor cauzate părții vătămate, reieșind din faptul că, inculpatul nu și-a recunoscut vina, astfel lipsind căința sinceră în comiterea faptei cu un grad prejudiciabil sporit, încercând în fel și chip de a se eschiva de la răspunderea penală meritată, ținând cont și de faptul persistenței unei acțiuni civile, inculpatul necontribuind cu nimic pentru repararea prejudiciului cauzat, corect s-a conchis rezonabilitatea aplicării unei pedepse în limita medie prevăzută la articolul corespunzător, considerând că numai astfel se va restabili echitatea socială și se va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

În sensul nominalizat Colegiul penal a considerat, că la stabilirea și aplicarea pedepsei inculpatului Roznovan Titu, instanța a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art.61, 75 Cod penal.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat recursuri ordinare :

- *inculpatul* Roznovan Titu, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art.427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărîrilor judecătorești atacate, din motiv că el nu a comis infracțiunea incriminată.

- *avocatul* Prisacari Ion în numele inculpatului Roznovan Titu, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel ca neîntemeiată cu pronunțarea unei hotărîri noi, prin care acțiunile lui Roznovan Titu să fie recalificate în baza art.186 alin.(2) Cod penal cu stabilirea în baza acestei legi a unei pedepse penale nonprivative de libertate.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- la baza sentinței de condamnare a lui Roznovan Titu în comiterea infracțiunii de tâlhărie instanța de judecată a invocat declarațiile părții vătămate Bologan Andrei, declarațiile martorilor-vecinilor părții vătămate, precum și raportul de expertiză medico-legală din care rezultă prezența vătămărilor corporale la primul;

- recurentul consideră că instanța de judecată incorect a apreciat probele acuzării, și neîntemeiat a apreciat din punct de vedere critic declarațiile inculpatului Roznovan Titu, care a menționat că careva lovituri părții vătămate nu a aplicat, deoarece nu era

necesitatea, întrucît ultimul dormea pe bancheta din fața scării imobilului, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fapt confirmat prin informația de la spitalul mun. Bălți;

- în acest context recurentul consideră că acțiunile inculpatului corect urmau a fi calificate în baza art.186 alin.(2) Cod penal, după indicii calificativi - sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și nici decum în baza art.188 Cod penal.

6. Pe marginea recursurilor declarate procurorul a depus referință, prin care a solicitat inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

Procurorul a menționat că referitor la afirmațiile recurenților că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, ce constituie temei pentru recurs, instanțele judecătorești inferioare just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și, corespunzător, corect au încadrat acțiunile făptuitorului.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.*

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurenții nu au invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar din conținutul recursurilor reiese că aceștia invocă că nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit.f) Cod penal, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

Conform art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de avocat, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea inculpatului pe art.188 alin.(2) lit.f) Cod penal, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând să fie reîncadrate acțiunile inculpatului Roznovan Titu în baza art.186 alin.(2) Cod penal, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a cercetat materialele administrate de

organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului Roznovan Titu în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui Roznovan Titu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit.f) Cod penal.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie a fost bazată pe declarațiile: părții vătămate Bologan Andrei, martorilor Vnucova Maria, Chimerciuc Anastasia, Cula Ghenadie, Melniciuc Andrei, Tembela Elizaveta, informația telefonică parvenită la Unitatea de Gardă al IP Bălți la data de 25.02.2016 ora 17:12 de la Melenciuc Andrei, potrivit căreia pe strada A.Russo nr. 1, se află o persoană la pământ, care a fost bătută de un necunoscut și i-a luat bicicleta (f.d.4, vol. I); raportul de la punctul traumatologie al SM Bălți din 25.02.2016 ora 18:30, potrivit căruia Bologan Andrei s-a adresat cu fractură închisă a gambei drepte cu deplasare neînsemnată, contuzia țesuturilor moi ale capului și a feței, stare de ebrietate alcoolică, fiind agresat de necunoscuți pe strada A. Russo nr. 1 (f.d.5, vol. I); procesul-verbal de ridicare și examinare din 27.02.2016, potrivit căruia, de la Cula Ghenadie a fost ridicată o bicicletă sportivă de culoare neagră de model „Fulger” (f.d.38-39, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 12.03.2016, conform căruia Elizavetei Tembela i-au fost prezentate spre recunoaștere 5 fotografii a bărbaților, dintre care aceasta a recunoscut după semne exterioare pe persoana de pe fotografie sub nr.2 - Roznovan Titu (f.d.56-57, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 12.03.2016, conform căruia Mariei Vnucova i-au fost prezentate spre recunoaștere 5 fotografii a bărbaților, dintre care aceasta a recunoscut după semne exterioare pe persoana de pe fotografia sub nr.4 - Roznovan Titu (f.d.60-61, vol.I).

Probele indicate sunt detaliat descrise în decizia instanței de apel, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate de instanță, nu prezintă teme de îndoială și direct indică la comiterea de către inculpatul Roznovan Titu a infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit.f) Cod penal, vinovăția căruia a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Roznovan Titu, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele recurentului, precum că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. f) Cod penal, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părții vătămate și ale martorilor descrise mai sus.

Argumentele apărării precum că, *„inculpatul nu i-ar fi aplicat lovituri părții vătămate și nu ar fi comis fapta ce i se impută și că acțiunile inculpatului corect urmau a fi calificate în baza art.186 alin.(2) Cod penal”*, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și declarative, care nu au un careva suport juridic și contravin probelor cercetate în cadrul procesului penal și sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea

penală a inculpatului Roznovan Titu pentru fapta comisă, or, martorii oculari: Tembela Elizaveta, Vnucova Maria și Chimerciuc Anastasia, indică cu certitudine asupra lui Roznovan Titu, ca asupra persoanei, care i-a aplicat părții vătămate mai multe lovituri cu pumnii și picioarele, în rezultat cauzându-i leziuni corporale medii și deposedându-l de bunuri, iar Cula Ghenadie, de la care a fost ridicată bicicleta sportivă, indică că a procurat-o de la Roznovan Titu, descriind și în ce era îmbrăcat la acel moment inculpatul, descriere ce coincide cu descrierea efectuată de martorul ocular, Chimerciuc Anastasia, probatoriul administrat confirmând în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția inculpatului.

Colegiul penal reține că, instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate în apel de către partea apărării, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, recursul, în situația respectivă, este declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Argumentele recurentului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel în partea contestată de către recurent, în contextul expus, este inoportună or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În sensul celor invocate, Colegiul penal va ține seama și de jurisprudența CEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Roznovan Titu.

Complementar, Colegiul menționează că temeiul invocat de recurent, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Făcând o analiză a temeiurilor expuse în recurs în raport cu apelul declarat și textul deciziei, Colegiul constată că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de avocat fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea respectivei soluții, precum și motivele adoptării ei.

Coroborând cele expuse, Colegiul penal apreciază că, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor art.394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, și astfel nu se constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către inculpat și avocat nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Prisacari Ion în numele inculpatului și de către inculpatul Roznovan Titu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Roznovan Titu Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie